

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

25. juuni 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 221/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 221/02	Kohtuasi C-24/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungari) 8. jaanuaril 2018 – István Bán versus KP 2000 Kft., Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Kohtuasi C-75/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 6. veebruaril 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Kohtuasi C-126/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 16. veebruaril 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Kohtuasi C-173/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 16. märtsil 2018 – FS versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Kohtuasi C-183/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poola) 9. märtsil 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) versus BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

2018/C 221/07	Kohtuasi C-189/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 13. märtsil 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Kohtuasi C-195/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Poola) 19. märtsil 2018 – Strafverfahren versus B. S.	7
2018/C 221/09	Kohtuasi C-220/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksamaa) 27. märtsil 2018 – ML	8
2018/C 221/10	Kohtuasi C-222/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 28. märtsil 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. versus Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Kohtuasi C-231/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Oldenburg (Saksamaa) 3. aprillil 2018 – Bußgeldsache versus NK	10
2018/C 221/12	Kohtuasi C-259/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Hispaania) 11. aprillil 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. versus Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Kohtuasi C-272/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 20. aprillil 2018 – Verein für Konsumenteninformation versus TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Kohtuasi C-275/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 23. aprillil 2018 – Milan Vinš versus Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Kohtuasi C-304/18: 4. mail 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik	13
Üldkohus		
2018/C 221/16	Kohtuasi T-431/12: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Distillerie Bonollo jt versus nõukogu (Dumping — Hiinast pärit viinhappe import — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine — Osaline vahepealne läbivaatamine — Tühistamishagi — Otsene ja isiklik puutumus — Vastuvõetavus — Normaalkäärtuse määramine — Arvestuslik normaalväärtus — Meetodi muutmine — Individuaalne kohtlemine — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9) — Tühistamise mõju ajaline piiramine)	15
2018/C 221/17	Kohtuasi T-241/16: Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – El Corte Inglés versus EUIPO – WE Brand (EW) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetus — Euroopa Liidu kujutismärgi EW taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk WE — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	16
2018/C 221/18	Kohtuasi T-574/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – HK versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Toitjakaotuspension — Maksmise tingimused — Abielu kestuse tingimus — Vabaabielu — Personalieeskirjade VIII lisa artikli 17 esimene lõik)	16

2018/C 221/19	Kohtuasi T-653/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Malta <i>versus</i> komisjon (Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Komisjoni valduses olevad dokumendid — Liikmesriigilt pärit dokumendid — Dokumendid, mida on vahetatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamise kontrollisüsteemi raames — Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikkel 113 — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega pärast valitsusvälise organisatsiooni esitatud taotlust — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Põhjendamiskohustus — Lojalne koostöö — Õigusliku aluse valik)	17
2018/C 221/20	Kohtuasi T-662/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Gall Pharma <i>versus</i> EUIPO – Pfizer (Styriagra) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Styriagra taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk VIAGRA — Varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5))	18
2018/C 221/21	Kohtuasi T-721/16: Üldkohtu 8. mai 2018. aasta otsus – Luxottica Group <i>versus</i> EUIPO – Chen (BeyBeni) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi BeyBeni taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Ray-Ban — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5))	18
2018/C 221/22	Kohtuasi T-2/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – J-M.-E.V. e hijos <i>versus</i> EUIPO – Masi (MASSI) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi MASSI taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk MASI — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 56 lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 63 lõige 3) — Seadusjõud — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 2 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 2 punkt c) — Pariisi konventsiooni artikli 6a tähenduses üldtuntud kaubamärgi puudumine)	19
2018/C 221/23	Kohtuasi T-34/17: Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Skyleader <i>versus</i> EUIPO – Sky International (SKYLEADER) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk SKYLEADER — Tühistamisosalakonnas esitatud tõendite arvesse võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõige 2) — Määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 40 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1430 artikli 19 lõige 1))	20
2018/C 221/24	Kohtuasi T-187/17: Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Bernard Krone Holding <i>versus</i> EUIPO (Mega Liner) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Mega Liner taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1))	21
2018/C 221/25	Kohtuasi T-188/17: Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Bernard Krone Holding <i>versus</i> EUIPO (Coil Liner) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Coil Liner taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1))	21

2018/C 221/26	Liidetud kohtuasjad T-193/17, T-194/17 ja T-195/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – CeramTec versus EUIPO – C5 Medical Werks (Puusaproteesi koostisosa kuju jm) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu ruumiline kaubamärk — Puusaproteesi koostisosa kuju — Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab puusaproteesi koostisosa — Roosast värvitoonist koosnev Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise taotluste tagasivõtmine ja kehtetuks tunnistamise menetluse lõpetamine — Kaubamärgiomaniku esitatud kaebused, milles ta palub menetluse lõpetamise otsused tühistada — Apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetamatus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 59 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 67))	22
2018/C 221/27	Kohtuasi T-200/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – SB versus EUIPO (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Õigusvastasuse vastuväide — Põhjendamiskohustus — Hoolitsemiskohustus — Vanuse alusel diskrimineerimine)	23
2018/C 221/28	Kohtuasi T-463/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Raise Conseil versus EUIPO – Raizers (RAISE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk RAISE — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiked 1 ja 2 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 59 lõiked 1 ja 2))	23
2018/C 221/29	Kohtuasi T-354/15: Üldkohtu 19. aprilli 2018. aasta määrus – Allergopharma versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — Abikava, millega nähakse ette teatavate ravimite vabastamine kohustuslikest hinnavähenditest — Otsus, mis tunnistab abikava siseturuga kokkusobivaks — Isikliku puutumuse puudumine — Rakendusmeetmeid sisaldav akt — Vastuvõetamatus)	24
2018/C 221/30	Kohtuasi T-916/16: Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta määrus – Winkler versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Liikmesriigi pensioniõiguste ülekandmine — Staažilisa ettepanek — Vaidlustamatu akt — Huve mitte kahjustav akt — Ilmselge vastuvõetamatus)	25
2018/C 221/31	Kohtuasi T-234/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta määrus – Siberian Vodka versus EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk DIAMOND ICE — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk DIAMOND CUT — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	25
2018/C 221/32	Kohtuasi T-298/17: Üldkohtu 18. aprilli 2018. aasta määrus – Iordăchescu jt versus parlament jt (Tühistamishagi — Direktiiv 2014/40/EL — Õigusaktide ühtlustamine — Tubaka- ja seonduvate toodete tootmine, esitlemine ja müük — Hagi esitamise tähtaeg — Hilinemine — Kahju hüvitamise nõue — Hagimenetluse algatusdokument — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus — Pädevuse puudumine)	26
2018/C 221/33	Kohtuasi T-203/18 R: Üldkohtu presidendi 3. mai 2018. aasta määrus – VQ versus EKP (Ajutiste meetmete kohaldamine — Majandus- ja rahapoliitika — Krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — EKP-le määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesanded — EKP volitused — Järelevalvealased erivolitused — Haldussanktsioonid — Avaldamine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	27
2018/C 221/34	Kohtuasi T-230/18 R: Üldkohtu presidendi 4. mai 2018. aasta määrus – Czarnecki versus parlament (Ajutiste meetmete kohaldamine — Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi asepresident — Parlamendi otsus lõpetada asepresidendi volitused — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Ettekirjutus — Vastuvõetamatus)	27

2018/C 221/35	Kohtuasi T-186/18: 14. märtsil 2018 esitatud hagi – Abaco Energy jt <i>versus</i> komisjon	28
2018/C 221/36	Kohtuasi T-224/18: 11. aprillil 2018 esitatud hagi – PV <i>versus</i> komisjon	29
2018/C 221/37	Kohtuasi T-225/18: 1. aprillil 2018 esitatud hagi – Manéa <i>versus</i> CdT	31
2018/C 221/38	Kohtuasi T-237/18: 9. aprillil 2018 esitatud hagi – Martini-Sportswear <i>versus</i> EUIPO – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Kohtuasi T-251/18: 23. aprillil 2018 esitatud hagi – IFSUA <i>versus</i> nõukogu	33
2018/C 221/40	Kohtuasi T-257/18: 24. aprillil 2018 esitatud hagi – Iberpotash <i>versus</i> komisjon	34
2018/C 221/41	Kohtuasi T-259/18: 23. aprillil 2018 esitatud hagi – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg <i>versus</i> EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Kohtuasi T-264/18: 27. aprillil 2018 esitatud hagi – Gruppo Armonie <i>versus</i> EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Kohtuasi T-272/18: 7. aprillil 2018 esitatud hagi – EBM Technologies <i>versus</i> EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Kohtuasi T-278/18: 4. mail 2018 esitatud hagi – Nemius Group <i>versus</i> EUIPO (DENTALDISK)	37

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2018/C 221/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 211, 18.6.2018.

Eelmised väljaanded

ELT C 200, 11.6.2018.

ELT C 190, 4.6.2018.

ELT C 182, 28.5.2018.

ELT C 166, 14.5.2018.

ELT C 161, 7.5.2018.

ELT C 152, 30.4.2018.

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungari) 8. jaanuaril 2018 – István Bán versus KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Kohtuasi C-24/18)

(2018/C 221/02)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: István Bán

Kostja: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Eelotsuse küsimus

Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, milles on sätestatud, et kasutusõigused, mis on seatud põllumajandus- ja metsamaadele tingimusel, lõpevad automaatselt seadusest tulenevalt ja mingisugust kompensatsiooni maksmata, kui uus omanik omandab sundtäitemenetluse tagajärjel kasutusõigusega koormatud kinnisasja ja selle maatüki kasutaja ei ole selle maatüki suhtes saanud Euroopa Liidu või Ungari rahastatud põllumajandus- või maapiirkondadele antavat arenguabi, mille suhtes on õigusnormidega kehtestatud kohustus kasutada maatükki teatava aja jooksul, kehtestavad ELTL artiklitega 49 ja 63 vastuolus oleva piirangu?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 6. veebruaril 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-75/18)

(2018/C 221/03)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklites 49, 54, 107 ja 108 sätestatud tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi meede, mille raames liikmesriigi õigusnormi (seadus, millega kehtestatakse telekommunikatsiooniteenustele erimaks) tagajärjel langeb tegelik maksukoormus välisomandis olevatele maksukohustuslastele; kas osutatud tagajärg on kaudselt diskrimineeriv?
2. Kas ELTL artiklitega 107 ja 108 on vastuolus selline liikmesriigi õigusakt, mis näeb ette käibe suurusest sõltuva progressiivse maksumääraga maksukohustuse; kas seda, kui õigusaktist tulenevalt langeb suurem osa tegelikust maksukoormusest peamiselt välisomandis olevatele maksukohustuslastele, tuleb lugeda kaudselt diskrimineerivaks; kas sellisel juhul on tegemist keelatud riigiabiga?
3. Kas käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklit 401 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusakt, mis toob kaasa eristuse välisomandis olevate ja omamaiste maksukohustuslaste vahel; kas erimaksu näol on tegemist käibe suurusest sõltuva käibemaksulaadse maksuga ning kas see on käibemaksudirektiiviga kooskõlas või mitte?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
16. veebruaril 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Kohtuasi C-126/18)

(2018/C 221/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õiguse sätetega, nõukogu direktiiviga 2006/112/EÜ ⁽¹⁾ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) (eriti arvestades selle artiklit 183) ning tõhususe, vahetu õigusmõju ja võrdväarsuse põhimõtetega on kooskõlas selline liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt viivitusintressi käsitlevate õigusnormide analüüsimisel lähtutakse eeldusest, et riigi maksuamet ei ole toime pannud õigusrikkumist (tegematajätmist) – s.t ei ole viivitanud maksukohustuslaste tasumata ostude pealt tasutud käibemaksu tagastamatu osa suhtes –, sest sel ajal, kui nimetatud asutus taotlust lahendas, oli ühenduse õigust rikkuv siseriiklik õigusnorm kehtiv ja Euroopa Kohus tuvastas alles hiljem, et selles sätestatud nõue on ühenduse õigusega vastuolus? Selliselt aktsepteeriti liikmesriigi praktikas siseriiklikus õigusnormis kehtestatud selle nõude kohaldamist, mis rikkus liidu õigust, peaaegu õiguspärasena, kuni liikmesriigi seadusandja selle ametlikult kehtetuks tunnistas?

2. Kas ühenduse õigusega, konkreetselt käibemaksudirektiiviga (eriti arvestades selle artiklit 183) ning võrdväärsuse, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtetega on kooskõlas sellised liikmesriigi õigusnormid ja tava, mille kohaselt tehakse viivitusintressi käsitlevate asjakohaste õigusnormide analüüsimisel vahet selle järgi, kas riigi maksuamet ei tagastanud maksu, järgides sel ajal kehtinud siseriiklikke õigusnorme – mis pealegi rikkusid ühenduse õigust – või ei tagastanud maksu neid õigusnorme rikkudes, ja näevad käibemaksu pealt – mida ei saanud tagasi nõuda mõistliku aja jooksul siseriiklikus õiguses sätestatud nõude tõttu, mille Euroopa Kohus tunnistas liidu õigusega vastuolus olevaks – tasumisele kuuluva intressi summa osas ette kaks piiritletavat perioodi, nii et
- esimesel perioodil on maksukohustuslastel õigus saada viivitusintressi ainult keskpanga baasintressimääras, võttes arvesse, et kuna ühenduse õigusega vastuolus olev Ungari õigusnorm kehtis sel ajal ikka veel, ei toiminud Ungari maksuamet õigusvastaselt, kui ta ei lubanud arvetel märgitud käibemaksu mõistliku aja jooksul välja maksta, samas kui
 - teisel perioodil tuleb maksta intressi, mis võrdub kahekordse keskpanga baasintressimääraga – mis on pealegi asjaomase liikmesriigi õiguskorras viivituse korral kohaldatav – ainult hilinemise korral esimese perioodi eest tasumisele kuuluva viivitusintressi maksmisega?
3. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega määratakse liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) pealt viivitusintressi maksmisega hilinemise eest liikmesriigi õigusnormide kohaselt tasumisele kuuluva viivitusintressi (liitintressi või intressi intresside pealt) arvutamise alguskuupäevaks mitte käibemaksu (põhisumma) pealt tasumisele kuuluva intressi alguskuupäev, vaid hilisem hetk, võttes konkreetselt arvesse, et liidu õiguse vastaselt kinnipeetud või tagasi maksmata jätetud maksude pealt intressi nõue on subjektiivne õigus, mis tuleneb vahetult liidu õigusest endast?
4. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt maksukohustuslane peab esitama maksuasutuse viivitamisega seotud õigusrikkumise tõttu tasumisele kuuluva intressi nõude korral eraldi taotluse, samas kui teistel viivitusintressi nõudmise juhtudel ei ole niisugust eraldi taotlust vaja, sest intress määratakse automaatselt?
5. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt saab Euroopa Kohtu tuvastuse kohaselt liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu pealt intressi maksmisega (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) hilinemise eest liitintressi (intressi intresside pealt) määrata ainult siis, kui maksukohustuslane esitab erakorralise taotluse, millega ei nõuta konkreetselt intressi, vaid tasumata ostudele vastava maksu summat, mis võlgnetakse täpselt sel ajal, kui siseriiklikus õiguses tunnistatakse kehtetuks selline liikmesriigi õigusnorm, mis on liidu õigusega vastuolus ja mis kohustas käibemaksu selle tasumata jätmise tõttu kinni pidama, kuigi käibemaksu pealt oli juba kogunenud intress, mille alusel nõutakse liitintressi erakorralisele taotlusele eelnevate deklareerimisperioodide eest ja mida ei ole veel makstud?
6. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega kaotatakse õigus saada liitintressi (intressi intresside pealt) Euroopa Kohtu tuvastuse kohaselt liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu pealt intressi maksmisega (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) hilinemise eest käibemaksu pealt intressi nõuetega, mis ei tekkinud käibemaksu deklareerimise selle perioodi kohta, mille kohta erakorralise taotluse esitamise aegumistähtaeg on möödunud, sest need intressid kuulusid tasumisele varem?
7. Kas ühenduse õigusega ja käibemaksudirektiivi artikliga 183 (arvestades eriti tõhususe põhimõtet ja seda, et alusetult tagasi maksmata jäetud maksude pealt intressi nõudmine on subjektiivne õigus) on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega jäetakse maksukohustuslane lõplikult ilma võimalusest nõuda intressi sellise maksu pealt, mida peetakse kinni vastavalt siseriiklikule õigusnormile, mis hiljem tunnistatakse ühenduse õigusega vastuolus olevaks ja millega oli keelatud nõuda käibemaksu teatavate tasumata ostude pealt, nii et

- [nimetatud tava kohaselt] loeti intressinõuet sel ajal, kui sai nõuda maksu [tagastamist], põhjendamatuks, tuginedes sellele, et sel ajal kehtis õigusnorm, mis hiljem tunnistati ühenduse õigusega vastuolus olevaks (põhjusel, et hiline mist ei olnud ja et maksuasutus oli üksnes piirdunud kehtiva õiguse kohaldamisega),
 - ja hiljem, kui ühenduse õiguse vastaseks tunnistatud õigusnorm, mis piiras õigust tagastamisele, oli siseriiklikus õiguskorras kehtetuks tunnistatud, väites, et aegumistähtaeg on möödas?
8. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt võimalus nõuda viivitusintressi, mida tuleb maksta käibemaksu intressi pealt (põhisumma), mida maksukohustuslasel on õigus saada maksu pealt, mida ei tagastatud sel ajal, kui see oli algselt sissenõutav, sellise siseriikliku õigusnormi tõttu, mis tunnistati hiljem ühenduse õiguse vastaseks, seatakse kogu perioodi 2005–2011 puhul sõltuvusse sellest, kas maksukohustuslasel on konkreetsel hetkel õigus taotleda tagasi käibemaksu selle maksu deklareerimise perioodi eest, mille ajal kõnealune ühenduse õiguse vastane õigusnorm tunnistati siseriiklikus õiguskorras kehtetuks (2011. aasta september), kuigi intressi käibemaksu pealt (põhisumma) ei olnud makstud enne seda hetke ega ka pärast, enne seda, kui esitati nõue siseriiklikule kohtule?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
16. märtsil 2018 – FS versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Kohtuasi C-173/18)

(2018/C 221/05)

Kohtumenetluse keel: Ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FS

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õigust tuleb tõlgendada selliselt, et maksuhaldur ei tohi deklaratsiooni esitamise järgse maksukontrolli käigus välistada maksukohustuslaste võimalust valida väikestele ettevõtjatele kehtestatud käibemaksuvabastuse korra kohaldamist?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poola) 9. märtsil
2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) versus BGŻ BNP
Paribas S.A. w Gdańsku**

(Kohtuasi C-183/18)

(2018/C 221/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Teine menetlusosaline: BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/214/JSK (rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta)⁽¹⁾ artikli 1 punkti a, artikli 9 lõike 3, artikli 20 lõike 1 ja lõike 2 punkti b sätteid tuleb tõlgendada nii, et täitmisele pööratav otsus, mille alusel määrati juriidilisele isikule rahaline karistus, tuleb täita täidesaatvas riigis, hoolimata sellest, et kõnealust raamotsust rakendavad siseriiklikud õigusnormid ei näe ette otsuse täitmise võimalust, millega määratakse selline karistus juriidilisele isikule?
2. Jaatava vastuse korral esimesele küsimusele: kas nõukogu raamotsuse 2005/214/JSK artikli 1 punktis a ja artikli 9 lõikes 3 kasutatud mõistet „juriidiline isik“ tuleb tõlgendada vastavalt:
 - a. otsuse teinud riigi õigusaktidele (artikli 1 punkt c),
 - b. täidesaatva riigi õigusaktidele (artikli 1 punkt d),
 - c. liidu õiguse autonoomse mõistena,ja kas see hõlmab lõppkokkuvõttes ka juriidilise isiku filiaali, hoolimata sellest, et juriidilise isiku filiaal ei ole täidesaatvas riigis juriidiline isik?

⁽¹⁾ ELT 2005, L 76, lk 16.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 13. märtsil
2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Kohtuasi C-189/18)

(2018/C 221/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ sätteid ning nendega seonduvalt kaitseõiguste tagamise aluspõhimõtet ja põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid ja neile tuginev praktika, mille kohaselt tuleb maksukohustustega seotud pooltevahelise õigussuhte (leping, tehing) kontrollimisega seonduvaid asjaolusid, mille maksuhaldur on tuvastanud selle õigussuhte ühe poole (põhikohtuasjas arvete väljastaja) suhtes läbi viidud kontrollimenetluses ning mis tingivad selle õigussuhte ümber kvalifitseerimise, *ex officio* arvesse võtta selle õigussuhte teise poole (põhikohtuasjas arvete saaja) kontrollimisel, pidades silmas, et sellel õigussuhte teisel poolel pole algses kontrollimenetluses mingeid õigusi, iseäranis mitte menetlusosalistele ette nähtud õigusi?

2. Kas juhul, kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele eitavalt, on käibemaksudirektiivi sätete ning nendega seondult kaitseõiguste tagamise aluspõhimõtte ja põhiõiguste harta artikliga 47 vastuolus liikmesriigi praktika, mille kohaselt on lubatav esimeses küsimuses nimetatud menetluse läbiviimine nii, et õigussuhte teisel poolel (arvete saajal) ei ole algses kontrollimenetluses menetlusosalise õigusi ning ta ei saa seega teostada kaebeõigust selles kontrollimenetluses, kus tuvastatud asjaolusid peab maksuhaldur *ex officio* arvesse võtma selle teise poole maksukohustustega seotud kontrollimenetluses ja mida võib viimase vastu tõendina kasutada, pidades silmas, et maksuhaldur ei võimalda teisel poolel tutvuda õigussuhte esimese poole (arvete väljastaja) suhtes läbi viidud kontrollimenetluse asjaomase toimikuga, iseäranis nende asjaolude tuvastamise aluseks olevate tõendite, protokollide ja haldusaktidega, vaid tutvustab talle neid üksnes osaliselt kokkuvõtval kujul, ehk võimaldab teisel poolel tutvuda selle toimikuga vaid kaudselt, tehes valiku lähtuvalt tema enda poolt määratud kriteeriumidest, mida teine pool kuidagi kontrollida ei saa?
3. Kas käibemaksudirektiivi sätteid ning nendega seondult kaitseõiguste tagamise aluspõhimõtet ja põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi praktika, mille kohaselt tuleb maksukohustustega seotud pooltevahelise õigussuhte kontrollimisega seonduvaid asjaolusid, mille maksuhaldur on tuvastanud arvete väljastaja suhtes läbi viidud kontrollimenetluse tulemusena ning mille põhjal ta on leidnud, et see arvete väljastaja osales maksupettuse toimepanemises, *ex officio* arvesse võtta arvete saaja kontrollimisel, pidades silmas, et arvete saajal ei ole arvete väljastaja suhtes läbiviidavas kontrollimenetluses menetlusosalise õigusi ning ta ei saa seega teostada kaebeõigust selles kontrollimenetluses, kus tuvastatud asjaolusid peab maksuhaldur *ex officio* arvesse võtma arvete saaja maksukohustustega seotud kontrollimenetluses ja mida võib viimase vastu tõendina kasutada, ning pidades silmas, et [maksuhaldur] ei võimalda arvete saajal tutvuda arvete väljastaja suhtes läbi viidud kontrollimenetluse asjaomase toimikuga, iseäranis nende asjaolude tuvastamise aluseks olevate tõendite, protokollide ja haldusaktidega, vaid tutvustab talle neid vaid osaliselt kokkuvõtval kujul, ehk võimaldab arvete saajal tutvuda selle toimikuga vaid kaudselt, tehes valiku lähtuvalt tema enda poolt määratud kriteeriumidest, mida arvete saaja kuidagi kontrollida ei saa?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Poola) 19. märtsil 2018 – Strafverfahren versus B. S.

(Kohtuasi C-195/18)

(2018/C 221/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Põhikohtuasja pooled

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ⁽¹⁾ (alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta) artiklit 2 koostoimes nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87⁽²⁾ (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) I lisaga tuleb tõlgendada nii, et koondnomenklatuuri CN-koodile 2203 vastav linnaseõlu võib olla toode, mille puhul on algvirde valmistamiseks kasutatud linnaseekstrakti, glükoosisiirupit, sidrunhapet ja vett, ka siis, kui linnasteta koostisosade osakaal virdes on linnasekomponentide suhtes domineeriv ja glükoosisiirup on lisatud virdele enne selle kääritamist, ning millistest kriteeriumidest tuleks juhinduda linnase- ja linnasteta komponentide osakaalu kindlaksmääramisel algvirdes, et saadud toodet oleks võimalik kvalifitseerida õlleks CN-koodi 2203 kohaselt?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

⁽²⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksamaa) 27. märtsil 2018 – ML

(Kohtuasi C-220/18)

(2018/C 221/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Põhikohtuasja pool

Tagaotsitav: ML

Eelotsuse küsimused

1. Milline tähtsus on eespool nimetatud õigusnormide⁽¹⁾ tõlgendamisel asjaolul, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis on kinnipeetavatel võimalus kasutada kinnipidamistingimuste suhtes õiguskaitsevahendeid?
 - a) Kas juhul, kui vahistamismäärust täitva õigusasutuse käsutuses on tõendeid, mis viitavad sellele, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis esineb kinnipidamistingimustes süstemaatilisi või üldisi puudusi, mis puudutavad teatavaid isikute rühmi või teatavaid kinnipidamisasutusi, võib eespool nimetatud õigusnorme arvestades tegeliku ohu, et väljaandmise korral saab tagaotsitavale osaks ebainimlik või alandav kohtlemine, mis muudab väljaandmise lubamatuks, välistada juba siis, kui on loodud kõnealuste õiguskaitsevahendite kasutamise võimalused, ilma et konkreetseid kinnipidamistingimusi oleks vaja täiendavalt kontrollida?
 - b) Kas seejuures on oluline Euroopa Inimõiguste Kohtu järeldus, et ei ole alust eeldada, et kõnealused õiguskaitsevahendid ei taga kinnipeetavatele reaalselt võimalust vastuvõetamatute kinnipidamistingimuste parandamiseks?
2. Kui esimesele eelotsuse küsimusele antava vastuse põhjal ilmneb, et kui vahistamismäärust täitev õigusasutus konkreetseid kinnipidamistingimusi vahistamismääruse teinud liikmesriigis täiendavalt ei kontrolli, siis ei ole kinnipeetavate võimalus kasutada õiguskaitsevahendeid piisav, et välistada tegelikku ohtu, et tagaotsitavale saab osaks ebainimlik või alandav kohtlemine:
 - a) Kas eespool nimetatud õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et vahistamismäärust täitvad õigusasutused peavad vahistamismääruse teinud liikmesriigis kontrollima kinnipidamistingimusi kõikides kinnipidamisasutustes või muudes asutustes, kuhu tagaotsitav võidakse paigutada? Kas kõnealune kontroll peab toimuma ka siis, kui tegemist on vaid ajutise või üleminekuperioodil toimuva kinnipidamisega teatavates kinnipidamisasutustes? Või võib kontroll piirduda selliste kinnipidamisasutustega, kuhu tagaotsitav vahistamismääruse teinud liikmesriigi asutuste andmete kohaselt tõenäoliselt ja enamjaolt paigutatakse?

- b) Kas seejuures on nõutav asjaomaste kinnipidamistingimuste ulatuslik kontroll, mille käigus selgitatakse välja nii kambri põrandapind ühe kinnipeetava kohta kui ka kinnipidamise muud tingimused? Kas selliselt välja selgitatud kinnipidamistingimuste hindamisel tuleb aluseks võtta Euroopa Inimõiguste Kohtu 30. oktoobri 2016. aasta otsus *Muršić vs. Horvaatia* (nr 7334/13)?
3. Kui ka teisele eelotsuse küsimusele antud vastusest nähtub, et vahistamismäärust täitvate õigusasutuste kohustuslik kontroll peab hõlmama kõiki kõne alla tulevaid kinnipidamisasutusi:
- a) Kas vahistamismäärust täitvate õigusasutuste kohustus kontrollida kinnipidamistingimusi kõikides kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes võib ära langeda seetõttu, et vahistamismääruse teinud liikmesriik annab üldkehtiva kinnituse, et ebainimliku või alandava kohtlemise tegelikku ohtu tagaotsitava suhtes ei teki?
- b) Või saab kõikide kõne alla tulevate kinnipidamisasutuste kinnipidamistingimuste kontrollimise asendada vahistamismäärust täitvate õigusasutuste otsusega väljaandmise lubatavuse kohta, mis on seotud tingimusega et tagaotsitavale sellist kohtlemist osaks ei saa?
4. Kui ka kolmandale eelotsuse küsimusele antavast vastusest nähtub, et kinnituste andmine ja tingimuste seadmine ei ole piisav, et vahistamismäärust täitvad õigusasutused võiksid vabaneda kohustusest kontrollida kinnipidamistingimusi vahistamismääruse teinud liikmesriigi kõigis kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes:
- a) Kas vahistamismäärust täitvad õigusasutused on ka siis kohustatud kontrollima kinnipidamistingimusi kõigis kõne alla tulevates kinnipidamisasutustes, kui vahistamismääruse teinud liikmesriigi õiguskaitseasutused teatavad, et tagaotsitavat ei peeta seal kinni kauem kui kolm nädalat, kuid seda tingimusel, et ei ilmne pikemaajaliseks kinnipidamiseks alust andvaid asjaolusid?
- b) Kas see on nii ka juhul, kui vahistamismäärust täitvatele õigusasutustele ei ole selge, kas kõnealused andmed on esitanud vahistamismääruse teinud õiguskaitseasutus või pärinevad need vahistamismääruse teinud liikmesriigi keskasutuselt, kes esitas need vahistamismääruse teinud õiguskaitseasutuse taotlusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).
Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unagri) 28. märtsil 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. versus Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Kohtuasi C-222/18)

(2018/C 221/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastustaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta direktiivi 2011/24/EL⁽¹⁾ patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius artikli 3 punkti k ja artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et retseptide vastastikune tunnustamise ja teenuste osutamise vabadusega on vastuolus ja seega kokkusobimatu liikmesriigi õigusnorm, mis eristab kahte liiki retsepte ja mis lubab neist ainult ühe puhul ravimeid väljastada arstile, kes töötab tervishoiualal muus kui selles liikmesriigis?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 88, lk 45.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Oldenburg (Saksamaa) 3. aprillil 2018 – Bußgeldsache versus NK

(Kohtuasi C-231/18)

(2018/C 221/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

NK

Teised osalejad: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas kariloomade hulgimüüja, kes omandab põllumajandustootjalt elusloomad ja veab need kuni 100 kilomeetri kaugusel asuvasse tapamajja, mille käitajale ta loomad müüb, võib tugineda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist (edaspidi „määrus (EÜ) nr 561/2006“)⁽¹⁾, artikli 13 lõike 1 punktis p nimetatud erandile – „elusloomade põllumajandusettevõttest kohalikule turule ja vastupidi või turult kuni 100 km kaugusel asuvasse kohalikku tapamajja vedamiseks kasutatavad sõidukid“ –, kuna põllumajandustootjalt loomade omandamise näol on tegemist omandamisega „turult“ selle sätte tähenduses või kuna loomakasvatusevõtja on ise käsitatav „turuna“?

Kui ei ole tegemist „turuga“ selle sätte tähenduses:

2. Kas kariloomade hulgimüüja, kes omandab põllumajandustootjalt elusloomad ja veab need kuni 100 km kaugusel asuvasse tapamajja, mille käitajale ta loomad müüb, võib nimetatud normi analoogia alusel kohaldades sellele erandile tugineda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT 2006, L 102, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Hispaania) 11. aprillil 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. versus Asendia Spain, S.L.U.

(Kohtuasi C-259/18)

(2018/C 221/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Kostja: Asendia Spain, S.L.U.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ⁽¹⁾ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (postidirektiiv) (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiivist 2008/6/EÜ⁽²⁾ tulenevas redaktsioonis) artikli [...] 7 lõikega 1 ja artikliga 8 on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt hõlmab universaalset postiteenust osutama määratud ettevõtjale antud tagatis ka seda, et sellel ettevõtjal on ainsana lubatud jaotada muid frankeerimisvahendeid kui margid?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Liidu postiõigusnormidega on kooskõlas see, et erasektori postiettevõtjatelt nõutakse, et neil peavad olemas olema füüsilised teeninduspunktid, et nad saaksid jaotada ja turustada muid frankeerimisvahendeid kui margid?

⁽¹⁾ EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (ELT 2008, L 52, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 20. aprillil 2018 – Verein für Konsumenteninformation versus TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Kohtuasi C-272/18)

(2018/C 221/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verein für Konsumenteninformation

Kostja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Eelotsuse küsimused

1 Kas 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni (edaspidi „Rooma konventsioon“) artikli 1 lõike 2 punkti e ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I)⁽¹⁾ (edaspidi „Rooma I määrus“) artikli 1 lõike 2 punkti f kohane konventsiooni kohaldamisalast väljajätmine puudutab ka lepinguid, mille on sõlminud usaldusosanik ja usaldusisik, kes valitseb usaldusosaniku osalust usaldusühingus, eelkõige juhul, kui ühingu- ja usalduslepingute vahel on tihe seos?

2 Kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (edaspidi „direktiiv 93/13/EMÜ“) (2) artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja ja tarbija vahel usaldusosa valitsemise kohta sõlmitud usalduslepingus sisalduv tingimus, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja mille kohaselt tuleb kohaldada usaldusühingu asukohariigi õigust, on ebaõiglane, kui usalduslepingu ainus eesmärk on usaldusosa valitsemine ja usaldusosanikul on otsese osaniku õigused ja kohustused?

3 Kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav:

Kas vastus on teistsugune, kui ettevõtja ei pea tarbijale teenuste osutamiseks suunduma tarbija elukohariiki, aga tal on kohustus edastada tarbijale kasumi väljamaksed ja muu osalusest saadav varaline tulem ning teave majandustegevuse kohta? Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas kohaldatakse Rooma I määrust või Rooma konventsiooni?

4 Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav:

Kas vastus on sama, kui lisaks esitas tarbija liitumisavalduse oma elukohariigis, ettevõtja teeb teabe osaluse kohta kättesaadavaks ka internetis ja tarbija elukohariigis on loodud maksevõimalus, mille kaudu saab tarbija teha sissemakse, kuigi ettevõtjal ei ole selle pangakonto käsutamise õigust? Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas kohaldatakse Rooma I määrust või Rooma konventsiooni?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 177, lk 6.

⁽²⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 23. aprillil 2018 – Milan Vinš versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-275/18)

(2018/C 221/14)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Milan Vinš

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaupade ekspordile maksuvabastuse kohaldamiseks nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾ artikli 146 tähenduses on lubatud kehtestada tingimus, et need kaubad peavad kõigepealt olema suunatud konkreetsele tolliprotseduurile (Tšehhi käibemaksuseaduse nr 235/2004 § 66)?
2. Kas selline riigi õigusnorm on käibemaksudirektiivi artikli 131 alusel piisavalt põhjendatav kui õigusnorm, mille eesmärk on ära hoida maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

4. mail 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-304/18)

(2018/C 221/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung ja F. Tomat)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole teinud talle kättesaadavaks traditsioonilisi omavahendeid summas 2 120 309,50 eurot, mis on seotud sissenõudmise võimatuse teatega IT(07)08-917, on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu otsuse 94/728/EÜ, Euratom, ⁽¹⁾ artiklist 8, nõukogu otsuse 2000/597/EÜ, Euratom, ⁽²⁾ artiklist 8, nõukogu otsuse 2007/436/EÜ, Euratom, ⁽³⁾ artiklist 8, nõukogu otsuse 2014/335/EL ⁽⁴⁾ artiklist 8 ning nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/1989 ⁽⁵⁾ artiklitest 6, 10, 11 ja 17, nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁶⁾ artiklitest 6, 10, 11 ja 17 ning nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 609/2014 ⁽⁷⁾ artiklitest 6, 10, 12 ja 13;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni käsutuses olevast teabest, mis põhineb kohtueelses menetluses Itaalia Vabariigi esitatud teatistel ja tabel, tuleneb, et ühe 1997. aasta pettusevastase operatsiooni käigus, mille eesmärk oli võidelda välismaal toodetud tubakatoodete salakaubana müügi, tuvastasid Itaalia asutused vaidlusaluse tollivõla, kirjendasid selle eraldi raamatupidamisarvestuses ja teatasid seejärel võlgnikele tasumisele kuuluva summa. Kuna see võlg kirjendati eraldi raamatupidamisarvestuses (raamatupidamisarvestus B) ja seda ei vaidlustatud, oleks Itaalia asutused pidanud viivitamata selle sisse nõudma, mida nad aga ei teinud. Itaalia asutused ootasid kuni võlgnike suhtes alustatud kriminaalmenetluse lõpuni, enne kui nad sissenõudmismenetluse algatasid, kuigi kriminaalmenetlus lõppes umbes kuus aastat pärast võla tekkimist ja kindlaksmääramist.

Liidu omavahendid moodustuvad tollimaksust, mille liikmesriigid on kohustatud sisse nõudma ja komisjonile kättesaadavaks tegema. Liikmesriikide kohustus määrata kindlaks liidu omavahendite maks tekib niipea, kui täidetud on tollieeskirjades ette nähtud tingimused (tollivõla alusel nõude suuruse ja võlgniku isiku kindlaksmääramine).

Kättesaadavaks tegemise määrus näeb ka ette, et liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et kindlaksmääratud nõudele vastav summa komisjonile kättesaadavaks teha. Liikmesriigid ei ole kohustatud komisjonile kättesaadavaks tegema kindlaksmääratud nõudele vastavat summat ainult siis, kui seda ei ole võimalik sisse nõuda vääramatu jõu tõttu või muudel liikmesriigist mittesõltuvatel põhjustel, mis muudavad selle sissenõudmise lõplikult võimatuks. Kui liikmesriik kindlaksmääratud omavahendite summat komisjonile kättesaadavaks ei tee ja kumbki kättesaadavaks tegemise määru sees ette nähtud tingimus ei ole täidetud, rikub see liikmesriik liidu õigusnormides ette nähtud kohustusi. Omavahendite kättesaadavaks tegemisega viivitamise tõttu tekib liikmesriigil ka kohustus maksta kogu asjasse puutuva ajavahemiku eest viivist.

Kuna Itaalia asutused ootasid vaidlusaluse võla sissenõudmise menetluse alustamisega suuliselt kuus aastat ja süü selle viivituse eest on omistatav ainult nendele asutustele, ei saa Itaalia Vabariik väita, et ta võttis kõik vajalikud meetmed selleks, et kindlaksmääratud nõudele vastav summa komisjonile kättesaadavaks teha. Itaalia asutused keelduvad aga kindlaksmääratud summa komisjonile kättesaadavaks tegemisest.

Komisjon on seega seisukohal, et käesolevas asjas on Itaalia Vabariik rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad otsuse omavahendite süsteemi kohta artiklist 8 ja kättesaadavaks tegemise määru artikkelist 6, 10, 11 ja 17 (nüüd artiklid 6, 10, 12 ja 13).

- ⁽¹⁾ 94/728/EÜ, Euratom: nõukogu 31. oktoobri 1994. aasta otsus Euroopa Ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 293, lk 9).
- ⁽²⁾ 2000/597/EÜ, Euratom: nõukogu 29. septembri 2000. aasta otsus Euroopa Ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 253, lk 42; ELT eriväljaanne 01/03, lk 200).
- ⁽³⁾ 2007/436/EÜ, Euratom: nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsus Euroopa Ühenduste omavahendite süsteemi kohta (ELT L 163, lk 17).
- ⁽⁴⁾ 2014/335/EL, Euratom: nõukogu 26. mai 2014. aasta otsus Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta (ELT L 168, lk 105).
- ⁽⁵⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, Euratom (EÜT L 155, lk 1).
- ⁽⁶⁾ Nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169).
- ⁽⁷⁾ Nõukogu 26. mai 2014. aasta määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 meetodite ja menetluse kohta, millega tehakse kättesaadavaks traditsioonilised, käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, ning muude sularahavajaduste rahuldamiseks vajalike meetmete kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 168, lk 39).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Distillerie Bonollo jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-431/12) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiinast pärit viinhappe import — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine — Osaline vahepealne läbivaatamine — Tühistamishagi — Otsene ja isiklik puutumus — Vastuvõetavus — Normaalkväärtuse määramine — Arvestuslik normaalväärtus — Meetodi muutmine — Individuaalne kohtlemine — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a ja artikli 11 lõige 9) — Tühistamise mõju ajaline piiramine)

(2018/C 221/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itaalia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Itaalia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Itaalia), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itaalia), Comercial Química Sarasa, SL, (Madrid, Hispaania) (esindajad: *solicitor* R. MacLean ja *avocat* A. Bochon)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert ja B. Driessen, keda abistasid *avocat* G. Berrisch ja *barrister* N. Chesaites, seejärel *avocat* G. Berrisch ja lõpuks *avocat* N. Tuominen)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: M. França ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem M. França ja J.-F. Brakeland) ja Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Hiina) (esindajad: *avocat* E. Vermulst, *avocat* S. Van Cutsem, *avocat* F. Graafsma ja *avocat* J. Cornelis)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 182, lk 1).

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks.
2. Rakendusmäärusega nr 626/2012 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks jääb Ninghai Organic Chemical Factory toodetele kehtima kuni hetkeni, kui Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu on võtnud meetmed käesoleva kohtuotsuse täitmiseks.
3. Nõukogu kannab ise oma kohtukulud ja temalt tuleb välja mõista Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl ja Comercial Química Sarasa, SL i kohtukulud.

4. Komisjon kannab ise oma kohtukulud.
5. Changmao Biochemical Engineering kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 366, 24.11.2012.

Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – El Corte Inglés versus EUIPO – WE Brand (EW)

(Kohtuasi T-241/16) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi EW taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk WE — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 221/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. Rivas Zurdo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Botis ja J. Ivanauskas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid R. van Oerle ja L. Bekke)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 11. veebruari 2016. aasta otsuse (asi R 426/2015-2) peale, mis käsitleb WE Brandi ja El Corte Inglési vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 11. veebruari 2016. aasta otsus (asi R 426/2015-2).
2. Jätta EUIPO ja WE Brand Sàrli kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja El Corte Inglés, SA kohtukulud.

(¹) ELT C 251, 11.7.2016.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – HK versus komisjon

(Kohtuasi T-574/16) (¹)

(Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Toitjakaotuspension — Maksmise tingimused — Abielu kestuse tingimus — Vabaabielu — Personalieeskirjade VIII lisa artikli 17 esimene lõik)

(2018/C 221/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HK (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Tymen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja M. Veiga, hiljem M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks tühistada komisjoni otsus, millega keelduti hagejale määramast toitjakaotuspensioni, ja vajalikus ulatuses komisjoni otsus, millega hageja kaebus rahuldamata jäeti, ning teiseks mõista välja hüvitis väidetavalt tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja HK-lt.
3. Euroopa Liidu Nõukogu kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 59, 15.2.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-151/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Malta versus komisjon

(Kohtuasi T-653/16) ⁽¹⁾

(Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Komisjoni valduses olevad dokumendid — Liikmesriigilt pärit dokumendid — Dokumendid, mida on vahetatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamise kontrollisüsteemi raames — Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikkel 113 — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega pärast valitsusvälise organisatsiooni esitatud taotlust — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Põhjendamiskohustus — Lojalne koostöö — Õigusliku aluse valik)

(2018/C 221/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Malta Vabariik (esindaja: A. Buhagiar)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni peasekretäri 13. juuli 2016. aasta otsus, mis tehti Greenpeace'i kordustaotluse kohta, milles paluti võimaldada tutvuda dokumentidega, mis puudutavad elusa hariliku tuuni väidetavalt ebaseaduslikku saatmist Tuneesias Maltas asuvasse tuunikala kasvandusse, selles osas, milles otsusega võimaldatakse Greenpeace'il tutvuda Malta ametiasutustelt pärit dokumentidega.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni peasekretäri 13. juuli 2016. aasta otsus, mis tehti Greenpeace'i kordustaotluse kohta, milles paluti võimaldada tutvuda dokumentidega, mis puudutavad elusa hariliku tuuni väidetavalt ebaseaduslikku saatmist Tuneesias Maltasse, selles osas, milles otsusega võimaldatakse Greenpeace'il tutvuda taotluse B lisas loetletud dokumentidega nr 112–230.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 428, 21.11.2016.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Gall Pharma versus EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Kohtuasi T-662/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Styriagra taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk VIAGRA — Varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5))

(2018/C 221/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austria) (esindajad: advokaadid D. Reichelt ja L. Figura, hiljem T. Schafft)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Gája ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Pfizer Inc. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. juuni 2016. aasta otsuse (asi R 724/2015-5) peale, mis käsitleb Pfizeri ja Gall Pharma vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gall Pharma GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 441, 28.11.2016.

Üldkohtu 8. mai 2018. aasta otsus – Luxottica Group versus EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Kohtuasi T-721/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi BeyBeni taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk Ray-Ban — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5))

(2018/C 221/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Luxottica Group SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid E. Ochoa Santamaría ja I. Aparicio Martínez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Xian Chen (Wenzhou, Hiina)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 8. juuni 2016. aasta otsuse (asi R 675/2015-5) peale, mis käsitleb Luxottica Groupi ja X. Cheni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 8. juuni 2016. aasta otsus (asi R 675/2015-5), mis käsitleb Luxottica Groupi ja X. Cheni vahelist vastulausemenetlust.
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 454, 5.12.2016.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – J-M.-E.V. e hijos versus EUIPO – Masi (MASSI)

(Kohtuasi T-2/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi MASSI taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk MASI — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 56 lõige 3 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 63 lõige 3) — Seadusjõud — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 2 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 2 punkt c) — Pariisi konventsiooni artikli 6a tähenduses üldtuntud kaubamärgi puudumine)

(2018/C 221/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Ceballos Rodríguez ja J. Güell Serra)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: S. Palmero Cabezas ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Alberto Masi (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid C. Ceriani, S. Giudici ja A. Ferreri)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 793/2015-1) peale, mis käsitleb A. Masi ja J-M.-E.V. e hijose vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsus (R 793/2015-1).

2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja J-M.-E.V. e hijos, SRLi kohtukulud.
3. Jätta Alberto Masi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 63, 27.2.2017.

Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Skyleader versus EUIPO – Sky International (SKYLEADER)
(Kohtuasi T-34/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk SKYLEADER — Tühistamisosalonnas esitatud tõendite arvesse võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõige 2) — Määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 40 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1430 artikli 19 lõige 1))

(2018/C 221/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat K. Malmstedt)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Sky International AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat J. Barry)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 21. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 805/2016-4) peale, mis käsitleb Sky Internationali ja Skyleaderi vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas Sky International AG vältimatud kulud Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetluses, välja Skyleader a.s-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Bernard Krone Holding versus EUIPO (Mega Liner)**(Kohtuasi T-187/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Mega Liner taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1))

(2018/C 221/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Weeg ja K. Lüken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Fischer ja W. Schramek)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 442/2016-1) peale, mis käsitleb sõnamärgi Mega Liner ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 442/2016-1) punkt 2.
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Bernard Krone Holding SE & Co. KG kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 4. mai 2018. aasta otsus – Bernard Krone Holding versus EUIPO (Coil Liner)**(Kohtuasi T-188/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Coil Liner taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1))

(2018/C 221/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Saksamaa) (advokaadid T. Weeg ja K. Lüken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Fischer ja W. Schramek)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 443/2016 –1) peale, mis käsitleb sõnamärgi Coil Liner ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 443/2016–1) punkt 2.
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Bernard Krone Holding SE & Co. KG kohtukulud.

(¹) ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – CeramTec versus EUIPO – C5 Medical Werks (Puusaproteesi koostisosa kuju jm)

(Liidetud kohtuasjad T-193/17, T-194/17 ja T-195/17) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu ruumiline kaubamärk — Puusaproteesi koostisosa kuju — Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab puusaproteesi koostisosa — Roosast värvitoonist koosnev Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise taotluste tagasivõtmine ja kehtetuks tunnistamise menetluse lõpetamine — Kaubamärgiomaniku esitatud kaebused, milles ta palub menetluse lõpetamise otsused tühistada — Apellatsioonikoja esitatud kaebuse vastuvõetamatus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 59 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 67))

(2018/C 221/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: CeramTec GmbH (Plochingen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Renck ja E. Nicolás Gómez, hiljem A. Renck)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Hanf)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat S. Naumann)

Ese

Hagid EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2017. aasta otsuste (asjad R 929/2016-4, R 928/2016-4 ja R 930/2016-4) peale, mis käsitlevad C5 Medical Werksi ja CeramTeci vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagid rahuldamata.

2. Jätta CeramTec GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja C5 Medical Werksi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – SB versus EUIPO

(Kohtuasi T-200/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Õigusvastasuse vastuväide — Põhjendamiskohustus — Hoolitsemiskohustus — Vanuse alusel diskrimineerimine)

(2018/C 221/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SB (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: K. Tóth ja A. Lukošičtè)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada EUIPO tegevdirektori 2. juuni 2016. aasta otsus, millega keelduti hageja lepingu teistkordsest pikendamisest, ning tegevdirektori 19. detsembri 2016. aasta otsus, millega jäeti hageja vaie rahuldamata.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja SB-lt.

⁽¹⁾ ELT C 178, 6.6.2017.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Raise Conseil versus EUIPO – Raizers (RAISE)

(Kohtuasi T-463/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk RAISE — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiked 1 ja 2 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 59 lõiked 1 ja 2))

(2018/C 221/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Raise Conseil (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid F. Fajgenbaum ja T. Lachacinski)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Hanf)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Raizers (Pariis) (esindaja: advokaat E. Fortunet)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 24. mai 2017. aasta otsuse (asi R 1606/2016-5) peale, mis käsitleb Raizersi ja Raise Conseil' vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Raise Conseil'lt.

⁽¹⁾ ELT C 330, 2.10.2017.

Üldkohtu 19. aprilli 2018. aasta määrus – Allergopharma versus komisjon

(Kohtuasi T-354/15) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Rüigiabi — Abikava, millega nähakse ette teatavate ravimite vabastamine kohustuslikest hinnavähenditest — Otsus, mis tunnistab abikava siseturuga kokkusobivaks — Isikliku puutumuse puudumine — Rakendusmeetmeid sisaldav akt — Vastuvõetamatus)

(2018/C 221/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Müller-Ibold ja F. C. Laprèvote)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann ja T. Maxian Rusche)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Bencard Allergie GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Fiegler)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse tühistada komisjoni 27. märtsi 2015. aasta otsus (EL) 2015/1300 Saksamaa abikava kohta, millega anti rahalistes raskustes olevatele Saksamaa farmaatsiaettevõtjatele abi kohustuslikest hinnavähenditest erandi tegemise teel SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (ELT 2015, L 199, lk 27).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

2. Jätta Allergopharma GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

3. Jätta Bencard Allergie GmbH kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 328, 5.10.2015.

Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta määrus – Winkler versus komisjon

(Kohtuasi T-916/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Liikmesriigi pensioniõiguste ülekandmine — Staažilisa ettepanek — Vaidlustamatu akt — Huve mitte kahjustav akt — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2018/C 221/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bernd Winkler (Grange, Iirimaa) (esindaja: advokaat A. Kässens)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse esiteks tühistada komisjoni 20. aprilli 2016. aasta staažilisa ettepanek Euroopa Liidu institutsioonide pensioniskeemis arvesse võetava pensioniõigusliku staaži kohta, mis tehti pärast hageja taotlust kanda üle tema enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõigused, ja teiseks hüvitada kahju, mis hagejale on väidetavalt tekitatud komisjoni õigusvastase tegevusega hageja pensioniõiguste ülekandmise taotluse menetlemisel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Bernd Winklerilt.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta määrus – Siberian Vodka versus EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Kohtuasi T-234/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk DIAMOND ICE — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk DIAMOND CUT — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2018/C 221/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Siberian Vodka AG (Herisau, Šveits) (esindaja: advokaat O. Bischof)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Zafar)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 1171/2016-4) peale, mis käsitleb Schwarze und Schlichte Markenvertriebi ja Siberian Vodka vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Siberian Vodka AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 195, 19.6.2017.

Üldkohtu 18. aprilli 2018. aasta määrus – Iordăchescu jt versus parlament jt

(Kohtuasi T-298/17) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Direktiiv 2014/40/EL — Õigusaktide ühtlustamine — Tubaka- ja seonduvate toodete tootmine, esitlemine ja müük — Hagi esitamise tähtaeg — Hilinemine — Kahju hüvitamise nõue — Hagimenetluse algatusdokument — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus — Pädevuse puudumine)

(2018/C 221/32)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hagejad: Adrian Iordăchescu (Bukarest, Rumeenia), Florina Iordăchescu (Bukarest), Mihaela Iordăchescu (Bukarest) ja Cristinel Iordăchescu (Bukarest) (esindaja: advokaat A. Cuculis)

Kostjad: Euroopa Parlament (esindajad: L. Visaggio ja C. Ionescu Dima), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Karlsson ja O. Segnana) ja Euroopa Komisjon (esindajad: H. Stancu ja J. Tomkin)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT 2014, L 127, lk 1) ja teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejatel on väidetavalt tekkinud.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.

2. Mõista kohtukulud välja Adrian Iordăchescult, Florina Iordăchescult, Mihaela Iordăchescult ja Cristinel Iordăchescult.

(¹) ELT C 256, 7.8.2017.

Üldkohtu presidendi 3. mai 2018. aasta määrus – VQ versus EKP

(Kohtuasi T-203/18 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Majandus- ja rahapoliitika — Krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — EKP-le määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesanded — EKP volitused — Järelevalvealased erivolitused — Haldussanktsioonid — Avaldamine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2018/C 221/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VQ (esindaja: advokaat G. Cahill)

Kostja: Euroopa Keskpang (EKP) (esindajad: E. Koupepidou, E. Yoo ja M. Puidokas)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue peatada EKP nõukogu 14. märtsi 2018. aasta otsuse ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 (rahatrahvi ja EKP veebilehel selle rahatrahvi avaldamise kohta) kohaldamine

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Üldkohtu presidendi 4. mai 2018. aasta määrus – Czarnecki versus parlament

(Kohtuasi T-230/18 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi asepresident — Parlamendi otsus lõpetada asepresidendi volitused — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Ettekirjutus — Vastuvõetamatus)

(2018/C 221/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ryszard Czarnecki (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Görlitz ja S. Alonso de León)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks peatada Euroopa Parlamendi 7. veebruari 2018. aasta otsuse täitmine, millega lõpetati ennetähtaegselt hageja kui parlamendi asepresidendi volitused, ja teiseks kohustada parlamenti ennistama hageja volitused parlamendi asepresidendina.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

14. märtsil 2018 esitatud hagi – Abaco Energy jt versus komisjon**(Kohtuasi T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Abaco Energy, SA (Madrid, Hispaania) ja veel 1 660 hagejat (esindajad: advokaadid P. Holtrop, P. Kuypers ja M. de Wit)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 10. novembri 2017. aasta otsus C(2017) 7384 final juhtumis SA.40348 (2015/NN) toetuse kohta taastuvatest energiaallikatest, koostootmisest ja jäätmetest elektrienergia tootmisele; (¹)
- kohustada komisjoni väljastama eraldi hinnangud eelmisele ja praegusele kavale, vastavalt ELi õigusele;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus oma hoolitsuskohustust.
 - Komisjonil on kohustus oma asutamislepingutest tulenevaid ülesandeid pädevalt täita. Komisjonil oli võimalus, teave ja vajalikud vahendid eelmise kava hindamiseks osana tema otsuse tegemisel antavast hinnangust ja nagu seaduses nõutud. Asutamislepingutes nõutud standardeid rikkudes jättis komisjon selle kohustuse täitmata, kuna ta ei viinud läbi eelmise kava sõltumatut hindamist.
2. Teine väide, et tehti ilmne faktiviga.
 - Komisjon tegi ilmse faktivea, kui ta järeldas, et eelmine kava oli praegusesse kavasse hõlmatud. On ilmselge, et mingit hõlmamist ei toimunud, ja selle asemel oli kogu aeg olemas kaks täiesti eraldiseisvat kava, millest kumbki nõudis oma hindamist, et teha kindlaks kokkusobivus riigiabi reeglitega.
3. Kolmas väide, et ilmselgelt rikuti õigusnormi.
 - Komisjon jättis nõuetekohaselt kohaldamata asjakohased ja siduvad komisjoni suunised, tegutsedes seetõttu ELi õigust rikkudes. Lisaks tegi komisjoni niisuguse järelduse, et kuna tema arvates oli eelmine kava hõlmatud praegusesse kavasse, siis puudus vajadus eelmist kava hinnata. Hagejad väidavad, et komisjon rikkus niisugust järeldust tehes ELi õigust.

4. Neljas väide, et põhjendused on ebapiisavad.

- Komisjon ei ole esitanud piisavalt põhjendusi, mis laseksid hagejatel mõista, mille alusel komisjon selle otsuse vastu võttis. Otsusest ei selgu (i) mille alusel komisjon järeldas, et eelmine kava oli hõlmatud praegusesse kavasse, ja (ii) mille alusel ühe kava hõlmamine teise kavasse välistab vajaduse hinnata, kas eelmine kava sobib kokku riigiabi reeglitega. Mõlemad olid võtmejärgelused, mis viisid komisjoni selle otsuse vastuvõtmiseni. Seega on hagejad jäetud ilma oma põhiõigusest saada otsus, mis võimaldab neil mõista, kuidas ja miks on komisjon jõudnud otsuses väljendatud järeldustele.

5. Viies väide, et kuritarvitati võimu ja rikuti ELi põhiõiguste hartat.

- Komisjonil on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 1 alusel kohustus käsitleda otsusest hagejatele lähtuvaid huve erapooletult ja õiglaselt. Komisjon rikkus seda kohustust, kui ta ebaõigesti asetas komisjoni ja Hispaania huvid kõrgemale hagejate huvidest.

6. Kuues väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet

- Komisjon jättis hagejate huvid tähelepanuta, kui ta ei andnud eelmisele kavale individuaalset hinnangut, rikkudes seeläbi proportsionaalsuse põhimõtet.

(¹) ELT 2017, C 442, lk 1.

11. aprillil 2018 esitatud hagi – PV versus komisjon

(Kohtuasi T-224/18)

(2018/C 221/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PV (esindaja: M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt:

- liita käesoleva kohtuasi vastavalt seotuse põhimõttele ja Üldkohtu kodukorra 4. märtsi 2015. aasta konsolideeritud redaktsiooni artiklile 68 poolelioleva kohtuasjaga T-786/16;
- lugeda psühholoogiline ahistamine tõendatuks ja kinnitada „valeväidete“ esitamist, mis annab tunnistust sellest, et niisuguseid rikkumisi ei või liidu õiguskorra raames lubada;
- tühistada menetlus CMS 17/025 tervikuna kõikide aspektides ja tühistada kaebuse R/8/18 aluseks olev otsus;

- tühistada hageja töötasu alates 1. oktoobrist 2017 „nullimise“ otsus;
- tühistada otsus, millega kohustati hagejat osalema hindamises FP 2016 (kalendriaasta 2016), ning psühholoogilise ahistamise ja töövõimetuse kohta 16. märtsil 2018 esitatud kaebuse R/502/17 rahuldamata jätmise otsus;
- tühistada otsus, millega kohustati hagejat osalema hindamises FP 2017 (kalendriaasta 2017), psühholoogilise ahistamise tõttu ning tühistada otsus, mille tõttu esitati kaebus R/121/18;
- tühistada otsus, millega jäeti rahuldamata 15. jaanuari 2018. aasta kaebus R/413/17, millega hageja viidi kõige lihtsamat hoolitsuskohustust rikkudes üle DG SCIC-sse;
- tühistada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (pr. [X]) 12. septembri 2017. aasta otsus, millega ta tasaarveldas 20. juuli 2017. aasta võlateate nr ABAC 324170991 summas 42 704,74 eurot hagejale välja maksmata töötasuga perioodi eest 1. august 2016–30. september 2017, ning tühistada 9. märtsi 2018. aasta kaebuse R/482/17 rahuldamata jätmise otsus;

ning mõista ETLT artikli 340 alusel välja järgmine hüvitis:

- mõista hagejale vaidlustatud otsustega tekitatud mittevaralise kahju hüvitamiseks välja 98 000 eurot;
- varalise kahju hüvitamiseks mõista välja:
 - 23 190,44 eurot saamata jäänud töötasu eest ajavahemikul 1. oktoober 2017–30. aprill 2018, kui Üldkohus leiab, et hagejal on õigus kogu oma töötasule;
 - või 7 612,87 eurot saamata jäänud töötasu eest ajavahemikul 1. oktoober 2017–30. aprill 2018, kui Üldkohus leiab, et hagejal on õigus üksnes komisjoni makstava töötasu ja selle töötasu vahele, mida makstakse erasektoris;
- ning mõista välja hüvitis kogusummas 121 990,44 eurot ehk 105 612,87 eurot, millele lisandub viivis kuni summa täieliku tasumiseni;

ning igal juhul:

- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väite, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikleid 1, 3, 4 ja artikli 31 lõiget 1 ning Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 1e punkti 2 ja artiklit 12a, mis keelab psühholoogilise ahistamise.
2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade artikleid 21a, 22b ja 23, mis keelavad õigusvastaste tegude toimepaneku, mis seisnes eelkõige selles, et hagejat kohustati osalema 2016. aasta hindamises, kuigi ta ei teinud sellel aastal töövõimetuse ja alates 1. augustist 2016 teenistusest kõrvaldamise tõttu ühtegi töösooritust.
3. Kolmas väide, et on rikutud harta artiklit 41 ja personalieeskirjade artiklit 11a, mis puudutab otsest huvide konflikti.

4. Neljas väide, et on rikutud hoolitsemis- ja abistamiskohustust, mis pandi toime otsusega viia hageja üle DG SCIC-sse.
5. Viies väide, mis puudutab kohustuste täitmata jätmise vastuväidet ja seaduslikkuse põhimõtet.
6. Kuues väide, et hageja vastu algatatud distsiplinaarmenetluses CMS 17/025 on rikutud personalieeskirjade IX lisa artikli 9 punkti 3 ja *non bis in idem*-põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et on rikutud harta artikli 41 lõiget 1, täpsemalt eespool nimetatud distsiplinaarmenetluse mõistlikku menetlusaega.

1. aprillil 2018 esitatud hagi – Manéa versus CdT

(Kohtuasi T-225/18)

(2018/C 221/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Camelia Manéa (Echternach, Luksemburg) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Kostja: Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus (CdT)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskuse direktori 29. mai 2017. aasta otsus jätta alates 12. novembrist 2015 pikendamata hageja ajutise teenistuja tähtajaline teenistusleping, mistõttu see leping lõppes tõepoolest 31. jaanuaril 2016;
- ennistada hageja tõlkekeskuse ajutise teenistujana teenistusse alates 1. jaanuarist 2019 või kui see osutub võimatuks, siis mõista kostjalt varalise ja mittevaralise kahju eest, mis talle on tekitatud tähtajatu töösuhte kaotuse tõttu, hageja kasuks välja summa, mis vastab töötasule, mille ta oleks saanud, kui ta oleks jäänud tõlkekeskuse teenistusse veel neljaks aastaks, lahutades sellest vajadusel töötasu või hüvitised, mis ta võib saada mujalt, ja teha liidu pensioniskeemi vastavad pensionimaksed;
- mõista tõlkekeskuselt hageja kasuks hüvitisena 12. novembri 2015. aasta otsusega tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest välja 11 136 eurot mittevaralise kahju eest, 12 000 eurot saamata jäänud töötasu eest ja 9 674 eurot õigusabile kulunud summade eest;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

- Esimene väide, mille kohaselt on rikutud kohustust taastada hageja jaoks selline õiguslik olukord, mis valitses enne tagasi võetud akti, eksitud faktiliste asjaolude osas, tehtud ilmseid hindamisvigu või esitatud ebapiisavaid põhjendusi ning eiratud teenistuse huve, kuna uus otsus mitte pikendada hageja teenistuslepingut alates 31. jaanuarist 2016 põhines asjaoludel, mis vastupidi kostja hinnangule ei esinenud ajal, kui 2015. aasta novembris tekkis tema teenistuslepingu pikendamise küsimus.

- Teine väide, et esiteks on rikutud haldusnõukogu poolt määratletud personalipoliitikat, kuna teenistuslepingu pikendamata jätmise otsuses leiti, et teenistuse huvides on asendada ajutised teenistujad lepinguliste töötajatega. Teiseks tehti selle väite kohaselt hindamisviga, kui leiti, et hageja asendamine lepingulise töötajaga on põhjendatud tõlketoe osakonna ümberkorraldamisega, ja kolmandaks eksiti faktilistes asjaoludes, kui leiti, et sellise olukorraga on tegu.
- Kolmanda väite kohaselt on rikutud õigusnormi, tehtud ilmne hindamisviga ja esitatud ebapiisavad põhjendused, kui tagasiulatavalt ja üksnes teenistuse huvides lähtuvalt otsustati hageja teenistuslepingut mitte pikendada ja maksta talle hoopis hüvitist, samas kui hageja hinnangul on tagasi võetud otsuse ümber tegemine võimatu või väga raske. Pealegi ei ole see otsus vajalik võetud meetme eesmärkide saavutamiseks, sellega ei vaadata juhtumi asjaolusid täielikult läbi, see eirab õiguspärasest ootust ja jätab kehtima kohustuse hüvitada kahju, mis on tingitud algses otsuses esinevatest muudest rikkumistest.

9. aprillil 2018 esitatud hagi – Martini-Sportswear versus EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Kohtuasi T-237/18)

(2018/C 221/38)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Austria) (esindaja: advokaat W. Lang)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liitu nimetava ning sõnalist osa M sisaldava kujutismärgi rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 238 066

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 1755/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vastulausete osakonna 25. mai 2017. aasta otsus;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et vastulause lükatakse tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

23. aprillil 2018 esitatud hagi – IFSUA versus nõukogu**(Kohtuasi T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat T. Gui Mori)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Tuginedes ELTL artikli 263 lõikele 4 *in fine*, palub hageja IFSUA, kes on otseselt puudutatud isik, Üldkohtul nende sätete ilmselge eraldatavuse alusel tühistada nõukogu 23. jaanuari 2018. aasta määruse (EL) (ELT 2018, L 27, lk 1) artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5, kuna seda määrust tuleb mõista „õigustloova aktina“, millega rakendatakse piiravaid meetmeid ja harrastuskalapüügi lubatud kogupüüki.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi on esitatud nõukogu määruse (EL) 2018/120⁽¹⁾ vastu, mille osalist tühistamist nõutakse.

Sellega seoses täpsustab hageja, et ta taotleb eelmainitud sätete tühistamist, kuna nende kohaldamine harrastuskalapüügi erinevate viiside suhtes, mis kujutavad endast ühisesse kalanduspoliitikasse mitte kuuluvaid tegevusi, toob kaasa huntahvena (*dicentrarchus labrax*) täieliku püügikeelu, mis puudutab üksnes allveekalastajaid, ohustades nii selle tegevuse, spordiala enda ja sellega seotud tööstuse püsijäämist.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artikli 2 lõiget 5, artikli 3 punkti d, artikli 4 punkti d ja artikli 6 punkte d ja e, kuna vaidlustatud sätted kujutavad endast piiravaid meetmeid, mis on otseselt suunatud huntahvena harrastus- ja allveepüügile, kuigi nõukogul puudub selleks igasugune pädevus, isegi jagatud pädevus.
2. Teine väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ja artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad õiguskindluse ning õiguspärase ootuse põhimõtteid, kuna need sätted kalduvad selgelt kõrvale antud pädevuse piiridest ja selle ajaloolisest kujunemisest.
3. Kolmas väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, kuna samas rakendavas õigusaktis, mis kehtestab huntahvena püügivõimalused, kuid erinevate kriteeriumide alusel, kohaldatakse sätteid nii kaubandusliku kui ka harrastuskalapüügi suhtes. Hageja sõnul ei ole need kategooriad rangelt võttes sarnased adressaadid samale kogumile meetmetele.
4. Neljas väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet, rakendades ELTL artikli 43 lõiget 3. Hageja väidab sellega seoses, et käesoleva menetluse esemeks olevas määruses on huntahvena nii kaubanduslikul kui harrastuse eesmärgil püüdmise võimaluste kindlaksmääramise eesmärk vähendada tunduvalt põhjapoolsete varude kalastussuremust, et võimaldada biomassi vähest suurenemist, ja et seda eesmärki saaks saavutada vähem piirava meetmega kui see, mis keelab täielikult huntahvena allveepüügi. Selle väite raames leiab hageja samuti, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 12, 16, 37 ja 52.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. jaanuari 2018. aasta määrus (EL) 2018/120, millega määratakse 2018. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse määrust (EL) 2017/127 (ELT 2018, L 27, lk 1).

24. aprillil 2018 esitatud hagi – Iberpotash versus komisjon**(Kohtuasi T-257/18)**

(2018/C 221/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Iberpotash, SA (Suria, Hispaania) (esindajad: advokaadid N. Niejahr ja B. Hoorelbeke)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 31. augusti 2017. aasta otsus (EL) 2018/118 riigiabi SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) kohta, mida Hispaania andis Iberpotashile (teatavaks tehtud numbri C(2017) 5877 all);⁽¹⁾
- teise võimalusena:
 - tühistada vaidlustatud otsus osas, kus leitakse, et meede 1 sisaldab riigiabi, ja nõutakse hagejalt selle tagastamist koos intressiga: ja/või
 - tühistada vaidlustatud otsus osas, kus selles määratakse kindlaks hagejale antud ebaseadusliku, kuid kokkusobiva abi, mis sisaldus meetmes 4, suurus summas 3 902 461,30 eurot, ja nõutakse hagejalt tagasi ebaseaduslik abi koos intressiga summas 3 958 109,70 eurot;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1, kui ta järeldas, et meede 1 hõlmab riigi vahendite ülekandmist.
2. Teine väide, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1, kui ta järeldas, et meede 1 annab hagejale valikulise majandusliku eelise. Teise võimalusena väidetakse, et komisjon jätis nõuetekohaselt kindlaks määramata ebaseadusliku ja kokkusobimatu riigiabi – kui see üldse esines – suuruse, mis tulenes meetmest 1, rikkudes määruse (EL) 2015/1589 artikli 16 lõiget 1.⁽²⁾
3. Kolmas väide, et järgmise võimalusena rikkus komisjon määruse (EL) 2015/1589 artikli 16 lõiget 1 seoses meetmega 1, kui ta nõudis abi tagastamist, kuna niisugune tagastamine rikub hageja õiguspärast ootust ja/või õiguskindluse põhimõtet.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1, kui ta järeldas, et meede 4 annab hagejale valikulise majandusliku eelise.

5. Viies väide, et veel järgmise võimalusena rikkus komisjon määruse (EL) 2015/1589 artikli 16 lõiget 1, kui ta jättis nõuetekohaselt kindlaks määramata ebaseadusliku ja kokkusobimatu riigiabi – kui see üldse esines – suuruse, mis tulenes meetmest 4.

⁽¹⁾ ELT 2018, L 28, lk 25.

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

23. aprillil 2018 esitatud hagi – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg versus EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Kohtuasi T-259/18)

(2018/C 221/41)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Poola) (esindaja: advokaat M. Kondrat)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk Unifoska – registreerimistaotlus nr 015017841

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. veebruari 2018. aasta otsus asjas R 1503/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja saata asi tagasi EUIPO-le uuesti menetlemiseks;

või

— muuta vaidlustatud otsust nii, et selles tuvastatakse ELi kaubamärgi Unifoska registreerimisest keeldumise suhteliste põhjuste puudumine kõikide klassi 1 kuuluvate kaupade osas ja tehakse otsus kaubamärk registreerida;

— otsustada, et hagejale hüvitatakse tema kohtukulud.

Väited

— Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;

— õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine.

27. aprillil 2018 esitatud hagi – Gruppo Armonie versus EUIPO (mo.da)**(Kohtuasi T-264/18)**

(2018/C 221/42)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Medri)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* sõnalist osa „mo.da“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 16 430 035*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 20. veebruari 2018. aasta otsus asjas R 2065/2017-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

— tühistada vaidlustatud otsus.

Väide

— Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

7. aprillil 2018 esitatud hagi – EBM Technologies versus EUIPO (MobiPACS)**(Kohtuasi T-272/18)**

(2018/C 221/43)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* EBM Technologies Inc. (Taipei City, Taiwan) (esindajad: advokaadid J. Liesegang, M. Jost, N. Lang)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „MobiPACS“ – registreerimistaotlus nr 16 400 061*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 19. veebruari 2018. aasta otsus asjas R 2145/2017-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 42 lõiget 1 koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktiga b.

4. mail 2018 esitatud hagi – Nemius Group versus EUIPO (DENTALDISK)

(Kohtuasi T-278/18)

(2018/C 221/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Bildhäuser)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „DENTALDISK“ – registreerimistaotlus nr 15 804 024

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 30. jaanuari 2018. aasta otsus asjas R 741/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega lükati tagasi taotlus klasse 10 ja 35 puudutavas osas, mille suhtes tuleb samuti avaldada teade registreerimise kohta;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c koosmõjus artikli 7 lõikega 2.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET